

poissi ja mustikut ostima. Muidugi teada et tal launis kerge neid ostida oli; sest mustik oli jo oma lohta launis pörikas elajast ja nüüd oli veel noor Kalew ta turja peal, seepärast jäiwad t'ast launis kaewu sarnatsed sõraasemed järele.

Ei kestnud ka kaua, siis oli ta jo oma jooksi-kute kannul. Aga kui must seda nägi, siis käskis ta poissi need kaasa wõetud puuoksad maha wisata, ja just kui poiss seda hädaste sai täitnud, siis seisis suur paks männik nende selja taga ning wana Jaak ei peasnud oma suure watsaga sealt läbi. Seda wiisi sündis siis Pääsküla nõmm.

Kui nüüd wanapoiss nägi, et ta nõmmest läbi ei saanud, siis tõttas ta loeu, kutsus oma poead kõik kofku, andis igahelge hea kirkwe lätte ja läksiwad teed männikust läbiraiuma ja selle moega tõusis siis Pärnu maantee.

Aga kui n'ad hädaste selle tööga wallmis saiwad ja nüüd mestis otsekohe Kalewi poea kallale tõtata tahtsiwad, siis käskis must härg poissi need kaasa wõetud seitse sõredat liiwa tera maha wisata. Ja ennä imet — korraga seisis suur liiwa mägi dees-lusel ja tema poegadel pöigite ees ning pealegi nõnna kõrge, et n'ad üle ei jaksanud rebida. Nüüd tõttanud n'ad jälle loeu tagasi, pannud kerwed loeu warrna ja wõtnud labidad kaasa ning läinud siis liiwa mäge laiale wistama. Muga liiwa

n'ad wisanud Mistifõrtsi ja Kadaka killa wahel paiku laiale ja muist jäänd mäe kombel kofku.

Nüüd kui n'ad just parajaste selle teise hiiglase teuga Pärnu maantee sünmitusel walmis oliwad saanud, käskind mustik poissi need kaasa wõetud wiis wee tilka maha wisata. Ah ja poisike, nüüd wast hakand wana Jaagu pütsid tuhka sõeluma sest west lautanud ennast mere wiisi kunni Harlu- ja Ülemiste mäeni laiale ja Kalewide kants „Uindanisa“ paistnud veel ilusam kui enne, wee seest wälkja

Wana Jaak peashud oma elu seega et ta ruttu Ülemiste mäele lipanud ja waadanud sealt oma poegadega nõnna et suund wett jooksnud, ludas Kalewide kantsis wõidu lipp ülestõmatud ja rõõmu pidud alanud, ei nüüd kadund poeg jälle leitud oli. Aga kui n'ad just parajaste tantsuma tahtnud hakata ja torupilli uugama pannud, siis läinud wanapoisi kops üle malka, sest et n'ad tema lahju üle nõnna rõõmsad olnud ja veel pealegi tema rõõmu pidude pilli seal juures aeanud; seepärast pannud ta enese Ülemiste mäe sõrwale rinnuli maha ja hakand seda siindinud merelest kuiwaks rüipama. — Kui juba Tõnnismäe nullt wee seest hakand wälkja paistma ja suur wee logu jo wanapoisi watsaga rabelema hakand, siis käskind ta poegi tagumiljast otsast hoida, et west wälkja